

[Socialministeren.]

naar til disse Regler. Naar Moderen er gift og samlever med Ægtefællen, forhøjes Normalindtægten dog med 700 Kr. i Hovedstaden, 625 Kr. i Byerne og 550 Kr. paa Landet.

2) forlader Forslaget den amtsvise Fastsættelse af *Normalbidragene*, der ligeledes har ført til uforklarlig Uensartethed Landet over, og henlægger Fastsættelsen til Socialministeren, som hvert 2det Aar skal regulere Beløbene for hele Landet. For Perioden 1. April 1932—31. Marts 1934 fastsættes de dog i Loven, § 193, der for Faderens Vedkommende fastsætter Normalbidraget henholdsvis til 240, 204 og 168 Kr. i de 3 Kommunegrupper, vi i det hele regner med i Socialreformen, med en Forhøjelse af 25 pCt. for Barnets 2 første Leveaar, hvilket Forslag i det hele betyder en Forhøjelse i Forhold til nugældende Regler, særlig for de senere Leveaar, en Forhøjelse, der formodentlig i nogen Grad afbalanceres gennem de nye Fradragsregler, se nærmere Bemærkningerne Side 186—87.

3) foreslaas det i § 184, at ogsaa de særlige *Bidrag* til Barnets Daab, Konfirmation, faglige Uddannelse og Begravelse, som Overøvrigheden maatte have fastsat, kan faas udbetalt af det offentlige med det af Amtet fastsatte Beløb, uden hvilken Regel Paaleggelse af disse Bidrag som oftest er at holde Moderen for Nar.

4) foreslaas det som en Følge af Forenklingen, at Udbetaling, Afkrævning og Inddrivelse af Underholdsbidrag overgaar fra Politimesteren til det sociale Udvalg, der er langt mere interesseret end hin i at administrere disse Sager og faa Bidragene ind, hvilket under den nuværende Ordning ofte er den reneste Farce. Kommunerne er jo tidligere, i hvert Fald i mindre Landkommuner, meget tilbage for denne naturlige Opgave, men den lettes dem gennem dette Forslag i høj Grad ved, at de nugældende indviklede Administrations- og Refusionsregler forsvinder sammen med Begrebet Forsørgelseskommune, samt ved, at jeg i §§ 199—203 har givet udførlige Regler om hele Ekspeditionens Gang i disse Sager. Hvis en Kommune desuagtet smøler med Inddrivningen, kan den risikere kun at erholde nedsat Refusion fra Staten, jfr. § 201.

5) er der i §§ 204—08 givet delvis nye Regler om *Retsvirkninger af Alimentsbidrags Udbetaling*. Ikke-erlagte Bidrag betragtes nu som Fattighjælp, efter Forslaget kun som Kommunegæld, men med Tab af Valgret, for saa vidt angaar den

Del af Gælden, for hvilken der er dekretet Afsoning, altsaa den Del, som Faderen, efter hvad jeg har oplyst tidligere om den delvise Afsoning, skønnes at kunne, men ikke vil betale, og har Alimentanten intet eller næsten intet betalt af nævnte Beløb i over 2 Aar, eller hvor han (eller hun) har mere end 3 Børn udenfor Ægteskab med forskellige og i øvrigt fører et vitteligt løsgtigt Levned samt viser grov Forsømmelighed som Forsørger, kommer de meget strenge Regler om Tvangsarbejde i § 207 til Anvendelse.

6) er det som noget helt nyt foreslaet, at ogsaa et Moderen paalagt Bidrag kan udbetales Faderen af det offentlige efter Reglerne i §§ 185—86, dog at Normalbidraget her kun er henholdsvis 160, 138 og 112 Kr., medens Grundbeløbet for Faderens Indtægt til Gengæld er højere, 1 800, 1 550 og 1 250 Kr., Udbetaling til Faderen kan dog kun finde Sted, for saa vidt han lever sammen med og forsørger Barnet samt har kuldlyst det eller dog har Forældremagten. Merudgiften bliver derfor kun ringe. Er Moderen sat i Bidrag — altsaa normalt $\frac{2}{5}$ mod Faderens $\frac{3}{5}$ — er hun i øvrigt med Hensyn til dettes Udbetaling, Afkrævning og Inddrivelse stillet ganske paa samme Maade som Faderen, da jeg ikke kan se, at der samfundsmæssigt set er nogen større Grund til at skaane den ansvarsløse Moder end den dito Fader, tværtimod, en Betragtningmaade, der forhaabentlig vil glæde alle dem, der kæmper for Kvindens Ligestilling med Manden.

7) har jeg strøget den forhadte og ganske uforstaaelige Regel i Loven af 1913, hvorefter Retten til Udbetaling bortfalder for den Moder, der har flere Børn udenfor Ægteskab, medmindre Barnet er anbragt i fast Pleje, en vidunderlig Opfindelse af Landstinget, idet denne Regel netop begunstiger den ligeglade og løsgtige Moder, der straks anbringer Børnene i Pleje, og gaar ud over den Moder, der selv tager sig af sine Børn, og samtidig har jeg lempet „Samleverbetingelserne“ noget, men i øvrigt skærpet Værdighedsbetingelserne, jfr. i det hele § 183.

8) har jeg udelukket Bidrags Udbetaling, hvor Barnet selv har Midler til sit Underhold, men omvendt tilladt Udbetaling med Halvdelen i Grænsetilfælde, jfr. § 189.

Endelig er der 9) i § 187 indført forskellige Ændringer i andres — privates eller Myndigheders — Ret til at faa Bidraget udbetalt, men herom som om adskillige